

عنوان مقاله:

دروغ گویی کودکان و علل آن از نظر اسلام و روان شناسان

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات دین پژوهی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رضیه حسینی - دانش پژوه مقطع کارشناسی علوم تربیتی از کشور پاکستان، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

زینب هاشمی - استادیار گروه علوم تربیتی، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی، جامعه المصطفی (ص) العامیه، قم، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده دروغ گویی یعنی، کتمان واقعیت و بیان سخنی که واقعیت خارجی ندارد. این خصوصیت با اینکه در همه فرهنگ‌ها، ادیان و مکاتب، قبیح و ضدارزش بوده و در اسلام نیز به شدت مذمت شده است در بسیاری از کودکان به دلایل مختلف به صورت مکرر مشاهده می‌شود. با توجه به تاثیر ویژه دوران کودکی در شکل‌گیری شخصیت در بزرگسالی، پژوهش حاضر به روش توصیفی-تحلیلی با بررسی منابع روان‌شناسی و اسلامی، چپستی و چرایی (علت‌های) بروز و یا تثبیت این رفتار غیرارزشی در کودکان را بررسی می‌کند. با بیان مختصری از انواع دروغ‌گویی، شرح علت‌هایی دروغ گویی مانند ترس از تنبیه، تقلید از والدین، کم‌رویی، جلب توجه، رهایی از فشار و سرزنش و... اشاره به آثار دروغ گویی مانند ایجاد شخصیت کاذب برای دروغ‌گو، رسوایی و بی‌آبرویی، بی‌ارزش شدن دروغ‌گو، فریب خوردن دیگران، بی‌اعتمادی و... روش‌هایی برای پیشگیری و یا درمان این رفتار مذموم توصیه شده است.

کلمات کلیدی:

دروغ‌گویی، کودکان، علل دروغ‌گویی، آثار دروغ‌گویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1846888>

